

*Varthän? När samtalen om att SL och SFL skulle gå samman började, deltog också LR. Under samtalsens gång förklarade LR att LR:s mål inte var ett gemensamt förbund för alla. Tre blev två. Blir de två till ett i nästa steg? Från vänster Ove Engman, LR, Solveig Paulsson, SL, Christer Romilsson, SFL.
Foto: Don Titelman.*

målet. Den sista och avgörande reform som återstod var att ändra lärarutbildningen så att den stämde med grundskolans struktur. Det fanns en grundskola men ingen grundskollärarutbildning. Lärarutbildningen höll sig länge fast inom ramen för den gamla lärartraditionen med en folkskollärarutbildning, efter hand omformad till klasslärarutbildning, och en läroverkslärarutbildning, så småningom omdöpt till ämneslärarutbildning. Att striden för en ny lärarutbildning intog en framträdande plats i SL:s utbildningspolitik är inte att förundra sig över utifrån detta perspektiv.

Som framgår på annan plats i denna bok förde SL en lång och stundom komplicerad strid för att bryta upp den gamla lärarutbildningen. I och med att den nya lärarutbildningen slutligen antogs av riksdagen, kan man säga att folkskollärarpionjärernas vision till sist var så gott som förverkligad. SL:s roll kan ses som ett förvaltande av denna tradition och av den historiska uppgiften att lägga en av de sista stenarna i grundskolebygget.

Den arbetsrättsliga utvecklingen

60-talet och framförallt 70-talet kan ses som ett genombrott för en ny arbetsrätt med en förstärkt ställning för de fackliga organisationerna. Inte minst inom den offentliga sektorn blev detta betydelsefullt. De offentligt anställda gick under denna period från en situation där de hade saknat fullvärdiga fackliga rättigheter, främst strejkrätten, till att tillsammans med andra arbetstagare få förstärkta fackliga rättigheter.

Utvecklingen av de fackliga rättigheterna för lärarna skiljer sig under denna period inte på något avgörande sätt från den utveckling som andra grupper hade. Med de nya arbetsrättsliga lagarna, inte